

Palmbladet

CENTRO DE ATENCION INTEGRAL "PIÑA PALMERA" A.C.

Årgång 23 av Föreningen Palmeras Vänner nyhetsblad Nr 3 2010

I DETTA NUMMER...

Från Ordföranden	1
Hälsotandvård på Piña Palmera	2
Så upplevde vi Sverige – Chely, Mariano och Sofia reflekterar	4
Lär känna oss på Piña	5
Sommar Miniläger	6
Volontärer berättar	5
Fadderverksamheten	8

Välkommen till Föreningen Palmeras Vänner Årsmöte 2011
2:a april kl 11.00
mer information på sidan 3

Alla läsare önskas
God Jul och Gott Nytt År!

Börja det nya året med att bli Fadder!

Stöd Piña Palmeras verksamhet i Mexico! 50 kr i månad gör en skillnad!

Bli autogiro-fadder!

Rapport från det internationella seminariet om den nya globala CBR-strategin, Stockholm 29-30 okt 2010

Från den 26/10 till den 11/11 2010 har vi besök av fyra personer från Piña Palmera. Det är Flavia Anaú, övergripande koordinatör och antropolog, "Chely", Araceli Rodriguez, lokalt utbildad sjukgymnast, Sofia Wolfbrandt, svensk sjukgymnast som arbetar på Piña sedan sex år och Mariano Enriquez Martinez som är blind och som på Piña handleder andra synskadade/blinda, tolkar mellan spanska och Zapotek och är volontärkoordinatör.

Syftet med besöket är att informera om Piña Palmeras arbete med När/bybaserad rehabilitering (Community-Based-Rehabilitation, CBR) och att dela med sig och utbyta erfarenheter. De gör en intensiv informationsturné, följer upp kontakten med grupper och institutioner som stödjer verksamheten i Mexico och skapar nya kontaktnät. Inför tryckningen av detta nummer av Palmbladet pågår informationsturnén för fullt, så vi får återkomma till besöket i sin helhet i nästa nummer.

I samband med "Föreningen för Rehabilitering i Utvecklingsländer", (FRUs) 25-årsjubileum arrangerades ett internationellt seminarium om den nya globala CBR-strategin. Representanter för CBR-program från Afrika, Asien, Östeuropa och Latinamerika deltog för att utbyta erfarenheter och lära av varandra. Föreningen Palmeras Vänner var medarrangör.

Efter att ordförande i FRU, Ingela Friman hälsat välkommen inleds dagen av professor Hans Rosling från Karolinska Institutet. Han talade om fattigdomsbekämpning och funktionsnedsättning. Därefter följde presentationer av de olika ländernas verksamheter:

1. Från institution till integrering – om barn med funktionsnedsättningar i Rumänien

2. Att stärka (empower) ett marginaliserat lokalsamhälle genom CBR; Piña Palmeras erfarenheter från Mexico.

(Empowerment har inget likvärdigt svenskt ord. Det innebär att stärka människor på de sätt som behövs så de själva kan definiera sina behov, ställa krav, besluta, styra och ta makten över sina liv. Klaras kommentar.)

3. CBR and Advocacy (Befrämmandet av CBR) Erfarenheter från Föreningen för Personer med Funktionsnedsättningar i södra Indien

4. CBR i ockuperade territorier - Hur fungerar det i Palestina?

5. Målgruppsstyrda CBR-program - Erfarenheter från Nepal

6. Frågor och svar om CBR i Moçambique

Mr Chapal Khasnabis från WHO gav en kort introduktion till de nya riktlinjerna för CBR och CBID (Community Based Inclusive Development). Sedan följde en paneldiskussion ledd av Gabor Tiroler, Uppsala, sjukgymnast och eldsjäl inom CBR-arbetet och en sammanfattning av dr Tomas Lagerwall, svenska hjälpmedelsinstitutet. Kvällen avslutades med jubileumsmiddag, musik och folkdanser från Mexico.

Dagen därpå fortsatte man med en workshop. Syftet var att lära sig mer om de nya riktlinjerna för CBR, diskutera hur dessa ska förverkligas och att informera och utbyta erfarenheter.

... fortsättning sida 3

Tandhälsovård på Piña Palmera

Sedan år 2010 har vi påbörjat ett arbete med tandhälsovård för brukarna inom programmen "Tidig intervention för barn med funktionsnedsättningar" och inom "Närbaserad/bybaserad rehabilitering". Detta kommer sig av att staten inte erbjuder denna service till befolkningen i vårt område och särskilt inte till personer med funktionsnedsättningar.

Vi har alltid haft möjlighet att ta våra brukare till Mexico City i de fall då deras tandhälsa varit mycket dålig. Nayeli som är tandläkare och stöder Piña Palmera har då erbjudit sina tjänster gratis. Emellertid är biljettkostnaderna för denna resa mycket höga. Så vi undersökte om Nayeli kunde komma tre gånger om året för att ta hand om de brukare som behövde det, och även ge tandvård

till personalens barn. Man betalar då bara materialet som används vid behandlingarna.

Detta förslag har fungerat mycket bra. Vi har kunnat göra hembesök hos familjer som har barn med intellektuella funktionsnedsättningar för att undersöka deras tänder och ge dem tid för behandling på Piña Palmera. Det är viktigt att poängtera att man inte bara erbjuder tandvård. Man går också igenom näringsstatus, mathållning och den personliga hygienien för att föräldrarna ska förstå att allt samverkar till en god hälsa för livet.

I Crispins fall var det så att han hade återkommande maginfektioner. På grund av sitt funktionshinder och sin svaga motståndskraft hamnade han ständigt på sjukhuset i Pochutla. Då Nayeli undersökte hans tänder såg hon att han hade

grava infektioner i munhålan. Hon påbörjade en behandling som ledde till att han sedan flera månader kunnat undvika återfall i sin magsjukdom. Detta har haft avgörande betydelse för hans rehabilitering. Crispin brukade tidigare åka till Mexico City för att träffa Nayeli, men nu kan han få tandvård i närheten av hemmet.

Nayeli undersöker Crispin inför en tandfylling på Piña Palmera.

Medlemsblad för föreningen Palmeras Vänner

Redaktör och Layout för detta nummer:

Mario Hernandez Charraga

E-post: palmbladet@palmerasvanner.se

Tryck: IBM Svenska AB och IBM-personalens U-hjälpsförening

Föreningens epost: palmeras@palmerasvanner.se

Hemsida: www.palmerasvanner.se

Palmeras Vänner har -90 konto och kontrolleras av Svensk Insamlingskontroll, SFI

Ordförande: Klara Stintzing, 073-081 41 24
klara@palmerasvanner.se

Medlemsfrågor: Hans Johansson
hans@palmerasvanner.se

Beställning av material: Carolina Bastigheit
070-403 12 28, carolina@palmerasvanner.se

Volontärfrågor: Sofia Erixson och Elin Lantz
volontar@palmerasvanner.se

PLUSGIRO: 90 11 91-7

BANKGIRO: 901-1917

**Välkommen årsmöte 2011
för Föreningen Palmeras Vänner
den 2/4 2011, kl.11.00 - 14.00.**

**ABF Huset
Sveavägen, Stockholm**
Vi bjuder på fika!

Kom ihåg att lämna förslag till Motioner och Styrelse ledamöter!

Julklappstips

Ge bort ett medlemskap i Föreningen Palmeras Vänner i julklapp eller skänk en gåva. Plusgiro: 90 11 91 – 7.
Gåvokort kan fås av Gunnel Wallbing tel. 0141 217007
gunnel.wallbing@bredband.net

... från sida 1...

Representanter för Emmaus Björkå som är samarbetspartner till FRU berättade under förmiddagen om sin verksamhet. Chapal från WHO fortsatte med en fördjupning av de nya CBR-riktlinjerna. Han underströk att samarbete/nätverk var nyckeln till framgång för ett hållbart CBR-program. Man bör inte dela upp funktionshinder i olika grupper. Rörelsen blir svagare då, menade han.

Den nya CBR-manualen handlar om att:

- Tillhandahålla riktlinjer/råd om hur man utvecklar och stärker CBR-program.
- Främja CBR som en strategi för när/bybaserad utveckling genom att involvera personer med funktionsnedsättningar.
- Stödja samarbetspartners (stake-

holders) att möta grundläggande behov och höja livskvaliteten för personer med funktionsnedsättningar och deras familjer.

- Stärka personer med funktionsnedsättningar och deras familjer (empowerment).

CBR-riktlinjerna täcker in fem nyckelkomponenter: hälsa, utbildning, försörjning, socialt liv och empowerment. Varje område har en egen bok.

Under resten av dagen arbetade man i grupper med tre frågeställningar.

1. Utmaningar
2. Goda erfarenheter
3. Förslag – Vad kan man göra?

Dagen avslutades med redovisning av grupparbetet och en sammanfattning av Flavia med slutorden: "Nothing about us without us" som

är titeln på en av David Warners böcker och betyder: Ingenting om oss utan oss. Alltså – personer med funktionsnedsättningar bestämmer själva över sina liv!

Under den kommande veckan följer ännu en dag av fördjupat samarbete mellan gästerna från de olika länderna. Den 9/11 – 10/11 kommer Flavia och Ulrika Kenney-Wallbing från Palmeras Vänner att medverka i Rehab Internationals kongress i Köpenhamn, men det får ni läsa mer om i kommande nummer av Palmbladet.

Alla läsare av Palmbladet önskas en God Jul och ett Gott Nytt År

Klara Stintzing
ordförande i Palmeras Vänner

Så upplevde vi Sverige – Chely, Mariano och Sofia reflekterar

Vi har besökt många institutioner och organisationer. Vi har deltagit i ett internationellt seminarium organiserat av Föreningen för Rehabilitering i Utvecklingsländer (FRU), presenterat hur Piña Palmera arbetar med by/närbaserad rehabilitering, blivit intervjuade och utbytt erfarenheter med andra som arbetar med rättigheter för personer med funktionsnedsättningar. I Stockholm besökte vi en ateljé för konst och måleri, där det arbetar personer med kognitiva och psykosociala funktionsnedsättningar. Ateljén får statligt stöd. Man accepterar inte personer med andra typer av funktionsnedsättningar. Vi har också besökt grundskolor och gymnasier för personer med intellektuella och psykosociala funktionsnedsättningar. Vi var hos Ingarö/Gustavsbergs församling som stöttar Piña Palmera. De hade en kvinna i spetsen för församlingen och en kvinnlig präst! I Floby församling presenterade vi också vårt arbete. De har stöttat oss i många år. Barn och ungdomar tillverkar saker som säljs på kyrkans loppmarknad och pengarna går till Piña.

Hos SAC Syndikalisterna arbetar man med arbetsrättsliga frågor och papperslösa immigranter som jobbar och har organiserat sig. Man ger ut tidskriften ”Brand” och engagerar sig i ursprungsbefolkningars rättigheter och folkrörelser i Oaxaca. Man lär också ut hur

man gör videofilm. Och så var det Latinamerikanska föreningen som bjöd in oss till Allhelgona firande på Etnografiska museet. Inom ”Fixartjänst” på Åland arbetar personer med blandade funktionshinder. Man arbetar med leksaksmontering, har en syateljé och ett snickeri för fönster och möbel tillverkning.

På Hjälpmedelsinstitutet tillverkas många tekniska hjälpmedel för att underlätta ett oberoende liv. Vi upplevde att personer med funktionsnedsättningar har många assistenter och en avancerad teknologi. Men där fanns inget som vi kunde använda oss av i byarna där det saknas el, telefon och allmänna transportmedel. Man förlitar sig på teknologi och tar ifrån personer med funktionsnedsättningar möjligheten att möta livets utmaningar. Där fanns en elektronisk säl som rörde sig och gjorde ljud. Personer som lever ensamma kan klappa och krama den för att må bättre. Varför inte ha en människa där istället, undrade vi. Det blir inget socialt liv och ingen inkludering i samhället. Personen kommer att känna sig ännu mer ensam. Man uppfinner prylar som substitut för mänsklig kontakt. Vad ska jag ha teknologin till om jag inte har livskvalité?

Efter 65 års ålder får man i Sverige ingen personlig assistent och kan bli mycket ensam. I vårt samhälle försöker vi ta vara på de äldres erfarenheter och kunskaper och erbjuder vårt stöd från hjärtat. Oftast lever de gamla med sina familjer. Saknas anhöriga kan de bo hos en annan familj.

På Piña inkluderar vi människor med alla sorters funktionsnedsättningar. Vi arbetar med tillgänglighet och miljö för alla, ursprungsbefolkningar och kvinnofrågor utifrån ett rättighetsperspektiv med fokus på funktionsnedsättningar. Vi vill ha ett samhälle med plats för alla och vi förenas i kampen för våra rättigheter. I Sverige är handikapprörelsen mycket uppdelad vilket försvagar den.

Det finns skillnader mellan våra kulturer. I Sverige finns mycket resurser och man har sina rättigheter. Människor är väldigt upptagna och livsrytmen är snabb, knappt

tid för ett leende. Många lever ensamma i sina hem. Kulturen är mer ”jag-centrerad”. Man glömer världen.

I Mexico är man mer benägen att hjälpa varandra, där finns mer solidaritet. Den svenska staten tar sitt ansvar för vissa saker och gör det som åligger den. Den mexikanska staten gör ingenting, tar inte sitt ansvar och försvårar ibland vårt arbete. Det kommer t.ex. hjälpmedel från utlandet, men vi får betala så mycket i tullen så vi kan inte hämta ut dem.

Vi hoppas det kommer förändringar i lagstiftningen i linje med den nya Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar. Vi behöver resurser för basvaror, transporter, drivmedel och mediciner. Operationer, läkarbesök, provtagning och undersökningar (ex. datortomografi, magnetrontgen) är väldigt dyrt. De flesta av våra brukare saknar sjukförsäkring.

Vad kan vi ta med oss hem till Mexiko? Mötet med Emmaus Björkå väckte tanken på en second hand-affär för kläder i Zipolite. Vi får mycket kvarglömda kläder från hotell och från privatpersoner som reser hem. Det blir arbetsterapi, miljövänligt, genererar inkomster och socialt liv. På en skola skrev barn och lärare dagbok som följde med hem. Sen skrev föräldrar och barn något tillbaka till skolan. Kanske något för byarna där man arbetar varannan vecka. Barn och föräldrar berättar vad som hänt sen sist och rehabiliteringsteamet kan uppmuntra framstegen.

För Sofia var utbytet med organisationer som arbetar med CBR i andra länder jätte viktigt. Det ger en referensram till det egna arbetet. Man går utanför sin egen bubbla. Informationsarbetet för att ge feedback och värva nya faddrar är också väldigt viktigt.

Fadderbidragen och gåvorna utgör ca 25 procent av Piña Palmeras budget. Utan er, kära faddrar skulle vi inte kunna göra allt det vi gör.

**NI ÄR MYCKET VIKTIGA!
TACK FÖR ERT STÖD!**

Sammanfattning av
Klara Stintzing

Lär känna oss på Piña Palmera!

Patricia

Patricia, eller Pati som hon kallas av alla medarbetare, föddes i en liten by som heter Santa Maria Coixtepec. När hon var femton år flyttade hon till Huatulco för plugga vidare på högskolan och gymnasiet. Under hennes andra år på gymnasiet dog hennes pappa som hade betalat studiegången, och hon blev tvungen att sluta skolan och börja jobba istället.

2003 träffade hon Anna Johansson och blev inbjuden till Piña Palmera.

- Jag fick ett bra första intryck och började delta i en workshop där personer med funktionsnedsättningar kunde dela med sig av sina erfarenheter. Det var känslösamt, för jag såg inte mig själv som funktionshindrad. Diskussionsgruppen innebar att jag började acceptera

min funktionsnedsättning och det förändrade mitt liv.

Pati berättar att en person som betytt väldigt mycket för henne är den nyligen bortgångne blinde fotografen Gerardo Nigenda, som hon träffade på Piña Palmera.

- Tidigare tänkte jag mest på mig själv, men Gerardo inspirerade mig. Han fick mig att börja tänka att även jag kunde hjälpa andra.

Pati har hand om Piña Palmeras butik där bland annat hantverk gjorda på Piña säljs. Hon fungerar också som mentor och hennes nuvarande mål är att hjälpa kvinnor att bli mer självständiga.

- Just nu jobbar jag med en kvinna som heter Anna som har artrit och som varit instängd i sitt hem i fem år. Jag sa till henne att när

din mamma dör kommer du också att dö om du inte blir självständig. Annas mål nu är att bli ekonomiskt självständig. Hon har kommit en bra bit på väg och för att försörja sig säljer hon nu organiska produkter. Första steget att bli självständig är att ta sina egna beslut, sätta sina egna mål, sedan att klara sig själv.

intervju av Malin Meissner

Manuel

Till Piña Palmera kommer personer för att få hjälp på olika sätt. "En del kommer bara hit en gång för att få massage", säger Marcelino, som jobbar som sjukgymnast i verksamheten. En som befinner sig på Piña Palmera för längre rehabilitering är Manuel.

Manuel Bautista Rios, 30 år, kommer från en by fyra timmar från Zipolite där han tidigare arbetat med kaffeodling. Han har även erfarenhet av att jobba i en mexikansk mataffär i USA.

Efter en olycka förändrades Manuels liv och han blev sängliggande i ett och ett halvt år. Under den tiden blev han serverad allt och det var en period med mycket frustration och ilska. En vän till hans mamma kände till Piña Palmera och det var så han kom i kontakt med verksamheten. Manuel var på Piña under två veckor, återvände till hemmet och ville inte komma tillbaka till verksamheten.

Han berättar att en representant från Piña Palmera besökte honom i hemmet för att förmedla vad verksamheten kunde erbjuda och för att få honom att fundera på vilka

möjligheter han hade till rehabilitering. Efter ett tag beslöt han sig själv för att komma tillbaka. På Piña fick han rehabilitering, vilket innebar att träna på att bli

mer självständig, bland annat fick han lära sig att förflytta sig i rullstolen. Efter sex månader fick han mer ansvar och började arbeta med återvinning av papper. "Jag kunde ingenting om detta tidigare utan har lärt mig allt här", säger han.

Tillverkningen av böcker, som görs av återvunnet papper, har utvecklats mycket sedan Manuel och de andra lärt sig att sy ihop papprena.

Manuel har nu jobbat i verksamheten i sex år. "Min rehabilitering handlar inte om att jag ska lära mig att gå igen utan om arbetsrehabilitering. Kunna utföra ett arbete och bli självständig", säger Manuel.

text: Sara Rydwik

**Vi behöver hjälp med Palmeras Vänner hemsida
Vill du göra en engångsinsats och att lägga över den på
WordPress (ca 15 timmars arbete)
eller kan du webbdesign och vill hjälpa oss göra om den lite?**

**När sidan sedan är klar behöver vi någon
som kan hålla den uppdaterad.**

**Vare sig du kan göra en engångsinsats
eller kan hjälpa till mer långvarigt hör av dig till:
helena@palmerasvanner.se**

Sommar Miniläger i byn runt Piña

En av Piñas projekt som fick stöd av Olga Åhlunds Stiftelse var just miniläger under 2010.

Byar/samhällen som deltog: Candelaria, Cozaltepec, Puerto Escondido, Río Grande och Zipolite.

Antal deltagare: 21 barn och ungdomar med funktionsnedsättningar, 17 utan funktionsnedsättningar samt deras familjer.

Syftet med aktiviteterna på sommarlägret är att främja socialisering, kreativitet och självständighet. Genom konstnärliga, skapande och roliga aktiviteter utvecklar barn och ungdomar med funktionsnedsättningar sina förmågor och sin kapacitet i samspel med andra.

Aktiviteterna bidrar till att skapa ett bra gruppklimat

med glädje och samspel, samtidigt som den psykomotoriska utvecklingen stimuleras. Övningarna är utformade så att alla kan delta.

Under förmiddagarnas workshops tillverkar man masker, ramar till foton och tavlor, drakar och lek-saker, med hjälp av återvinningsmaterial (som annars betraktas som skräp) samt naturprodukter från regionen. Man bygger också trummor och spelar och sjunger. Alla är motiverade. Var och en utvecklar sina speciella förmågor.

Maskerna används vid lördagens karneval och kompletterar den egna maskeradkostymen.

Efter middagsvilan fortsätter man med att tillverka piñatas. Några föräldrar är också med och hjälper sina barn. Man samarbetar och får nya vänner. Föräldrarna finner också varandra. De hjälps åt med allt praktiskt på centret och samtalar spontant om sina barns rehabilitering och om sina liv hemma i byarna. Eftermiddagen avslutas med spel och lekar som volontärerna ordnar i en anda av glädje och samhörighet samtidigt som man får fysisk träning.

En eftermiddag går man till en simbassäng för att njuta av svalkan och lek i vattnet. Ett par personer håller ett vakande öga på alla badande. Några deltagare får möjlighet att komma över sin rädsla för vatten. Andra stärker sitt självförtroende. Och framför allt, alla har roligt och alla är med!

Kvällsaktiviteter

”Talangjakt” med teater, sång och dans. Barn och ungdomar uppmuntras att kliva upp på scenen och delta i föreställningen. En kväll är det lägereld. Man börjar med lek och sång. När det mörknar tänds elden och man berättar historien om Eldens Gudinna. Där efter

följer skattjakt då deltagare och föräldrar letar chokladpengar. Sen äts det godis och kvällen avslutas. Fredag kväll blev det dans och underhållning av ”Esteban och hans klaviatur”. Mariano som är blind sjunger. En liten flicka och hennes pappa bidrar med sånger från Oaxaca, både på spanska och på sitt lokalspråk. Detta väcker stort intresse bland deltagarna. Sen dansar och roar sig alla tillsammans och samhörighetskänslan växer.

Lördag morgon gör man en utställning av allt som skapats under lägerdagarnas workshops. Deltagarna studerar allting noga. Så klär man ut sig i masker och maskeradkläder under skratt och stöj. Eftersom bandet ”Ungdomsmusik från Pochutla” inte kan delta som planerat, använder man trummor av stora plastflaskor, tamburiner och visselpipor. Så drar karnevalståget iväg på byns huvudgata. Folk kommer ut för att titta. Då man återkommer till Piña har man avslutning av sommarlägret med fest.

Resultat

Föräldrarna gjorde själva ett schema för olika sysslor i köket med disk och städning av matplattor och toaletter. Men det var inte nödvändigt. De behövde heller inte instrueras. De åtog sig detta spontant och solidariskt och deltog också i lägeraktiviteterna.

Fokus under lägrets workshops låg på att återanvända material (som annars betraktas som skräp och slängs) för att tillverka nya saker. Då deltagarna upptäcker detta kan

de fortsätta att göra liknande saker hemma (t.ex. leksaker). Resultaten visades upp i Zipolite under karnevalen.

Alla deltog med intresse, glädje och förtroende i underhållningen, dansen och sången. Att arbeta i grupp utvecklade samarbetsförmågan. Kreativiteten ökade då flera bidrog med idéer.

Teckenspråkstolken Vladimir var mycket viktig för kommunikationen med de döva deltagarna. Han gav också lektioner i teckenspråk under samtliga dagar.

Några barn och ungdomar med och utan funktionsnedsättning utgjorde en stödgrupp för de andra. Flera av dem stärkte sin självkänsla och sitt oberoende. Andra kunde inte sköta sina uppgifter så bra eftersom det var deras första erfarenhet att fungera som stöd. Förhoppningsvis går det bättre nästa gång.

Sommarlägret fungerade som en

mötesplats för familjer från olika byar/samhällen. Föräldrarna fick möjlighet att dela sina erfarenheter om barnens rehabilitering, sorger och glädjeämnen. Barnen och ungdomarna visade snabbt ett större förtroende för varandra i lek, samkväm och spontana samtal. I slutet av lägret hade många nya vänskapsband knutits.

På grund av de extremt kraftiga regnen och översvämningarna i regionen i sommar har man fått anordna aktiviteter bara för en dag i Cozaltepec, Rio Grande och Zipolite i stället för miniläger som planerats. Familjer som bor på landsbygden utanför byar och tätorter har inte kunnat komma dit.

Totalt 80 barn med och utan funktionshinder samt deras föräldrar deltog i aktiviteter i form av berättelser och deltagande teater.

Temat var migrationen till USA för att få jobb, utmaningar man ställs

inför i ett annorlunda land, våldet man upplever och förlusten av identitet. Återkomsten till byn är också komplicerad med nya värderingar som inte har någon plats i den egna kulturen.

Teatern handlade också om respekt i mötet med andra människor.

Syftet var att förebygga och påverka den växande våldskulturen i landet.

Barnen och deras familjer deltog mycket aktivt. Det är teman som berör och engagerar alla.

Flavia

Volontärer berättar

Just nu är vi elva volontärer på Piña Palmera; fem svenska, tre mexikanska, två amerikanska och en tysk.

Att vara volontär här är väldigt intressant men kan även vara komplicerat. Det beror lite på hur man vill använda sin tid här och alla volontärer upplever sin vistelse olika. För att trivas är det viktigt att kunna vara nöjd med sin egen insats och inte vara beroende av bekräftelse av andra.

Vi tycker att verksamheten är fascinerande, med all kunskap som finns, alla olika bakgrunder, och vi vill också bidra med den kunskap vi besitter. Det är dock svårt att åstadkomma djupare utbyten. Det kräver att man kan ta initiativ på rätt sätt och när man lyckas är det helt klart värt ansträngningen.

Vi upplever att just utbytena är viktigt för utvecklingen av organisationen, att det kommer nya idéer. Något som vi volontärer bidrar med automatiskt är att sprida information om verksamheten genom att vi berättar om våra erfarenheter.

Gemenskapen mellan volontärerna är mer självklar än mellan volontärer och arbetare, men vi tycker att det är givande att skapa en relation med alla. Gemenskapen är nog den fämsta anledningen till att vi trivs så bra på Piña Palmera. Som folk ofta säger här "Vi är som en stor familj".

Malin Meissner och Sara Rydwik,
volontärer höst 2010

**Varje år reser 4-6 volontärer
från Sverige till Piña Palmera**

**Det kan bli den viktigaste erfarenhet
i ditt liv!**

Volontärfrågor:

Sofia Erixson och Elin Lantz
volontar@palmerasvanner.se

Fadderverksamheten

Nyttillkomna faddrar är Leif Wolfbrandt, Mariestad samt Odd Fellow Logen Alcea, Åkersberga.

Gåvor till Piña Palmera 1 juni – 30 september 2010

Gåvor från företag och organisationer.

Håbo Rotaryklubb, Bålsta, 1 000 kr; Stora Famnen Hängmattor, Ekerö, 2 500 kronor; Från Ingarö kyrka, Gustavsberg, har vi fått ett flertal kollektor på sammanlagt 6 792 kronor (4 354 kr, 523 kr, 765 kr, 1 150 kr); IBM-personalens U-hjälpsförening, Sollentuna, har skänkt 20 000 kronor till den löpande verksamheten; Alectas biståndsförening, Stockholm, har lämnat två bidrag på vardera 5 000 kr, totalt alltså 10 000 kronor;

Totalt från företag och organisationer: 40 292 kronor.

Gåvor från enskilda.

Ytterligare gåvor har kommit till minne av palmerafaddern Elisabeth Wolfbrandt, Skövde, från bl.a. Christina och Bengt Åke Olsson, Götene; Anton Gustavsson, Mariestad, Gunilla och Lennart Gustavsson, Mariestad; Kristina Wolfbrandt, Karin Wolfbrandt och Stefan Hallén, Mariestad; Leif Wolfbrandt, Mariestad; Rose-Marie Johansson, Mariestad; Personalen på Infektionskliniken, Skövde; Maj-Britt (via Fonus) samt många gåvor förmedlade av Begravningsbyrån Östergatan, Götene.

Margareta Högevik, Eskilstuna, har fyllt 80 år och uppvaktades av Berit och Sverker Jönsson, Sonja och Åke Sondér samt Ulla och Lennart Nelén, Eskilstuna.

Vidare har gåvor lämnats av

Inger och Tasso Palselius, Askim, (till minne av Athanasios Lukas); Inger Palselius, Askim, (till minne av Ingrid Johansson från Tasso och Inger); Karin Holm, Bromma, (Linda och Johans bröllop); Sonja och Åke Sondér, Eskilstuna, (till minne av Gun-Britt Egneblad); Fam. Per Danielsson, Forsa; Anna-Lena Ledin, Forshaga; Bernt Johansson, Gävle; Yesica Salinas Åberg, Haninge; Anne Askensjö, Hägersten; Berit och Erik Annestrand, Ingarö; Eva Aravena Adamsson, Kalmar; Tom Lönnholm och Lena Fröjd, Kungsåra; Agneta Aldor, Lidingö; Bengt Strömqvist, Luleå; Gudrun Lundstedt, Mariestad; Gunnel och Stig Wallbing, Motala, (till minne av Ulf Elming); Berit och Karl-Axel Lettse, Sollentuna; Erling och Marie George, Sollentuna, (Eva Mejusten, 40 år samt Mauritz Mattson, 70 år); Lise Romare, Stockholm; Ulla-Britta Nymark, Ullatti; Solveig Dahlberg, Umeå, (Till Sara-Sofies födelsedag mm.); Joanna Korbutiak, Uppsala, (en del av min skatteåterbäring); Josefin Johansson, Uppsala; Anita Wall, Valbo; Birgitta Ek, Västerås, (Ulf Ahlberg 80 år); Anita Gustafsson-Nordin, Örebro, (till minne av Margareta Pettersson); Dick Johansson, Örebro; Ingrid Andersson, Örebro; Stig Isaksson, Östansjö; Kurt & Fini Thomann, Röschenz (Schweiz.).

Sammanlagt från enskilda givare: 15 494 kronor.

Ett varmt tack till alla givare!

Tack till Olga Åhlund Stiftelse för välgörande ändamål för deras stöd under 2010!

Tack IBM Svenska AB och IBM-personalens U-hjälpsförening för ständig stöd och hjälp att trycka detta nyhetsbrev.

Föreningens kontaktpersoner

Ta kontakt med kontaktperson på din ort om du har frågor eller vill ha kontakt med Palmeras Vänner!

Borås:

Linnea Wesslund
0331-39505,
linnea.wesslund@spray.se

Falun:

Ann-Britt Åsebol
070-595 18 02, 023-233 69
ann-britt.asebol@telia.com

Göteborg:

Mario Hernández och Petra Andersson
073-448 88 91, 073-416 12 26
mario@palmerasvanner.com

Linköping:

Charlotte Svensson
070-404 12 56
charlotte_sve@hotmail.com

Luleå:

Maria Ollikainen
0920-22 8098
m.ollikainen@bredband.net

Lund:

Anna Arstam,
0413-54 20 05
anna.arstam@med.lu.se

Malmö:

Maria Dahl
040-12 88 72,
60dahl@telia.com

Stockholm:

Valerie Wigardt
070-992 00 92
valerie.wigardt@gmail.com

Uppsala:

Terese Bergfors och Carmen Castro Bergfors
018- 69 2291
terese@xray.bmc.uu.se

Västerås:

Marlene Kaas
073-682 1783
marlene.kaas@telia.com

Växjö:

Sofia Backgård
070-668 56 89
sofia_backgard@hotmail.com

Åland:

Helena Enroos
+358-182 28 21
helenabolivia@yahoo.com

Östersund:

Ulla och Karl Aron Näslund
063-10 7775
naslund@delta.telenordia.se

Vill du bli kontaktperson för Föreningen Palmeras Vänner?

Vi saknar kontaktpersoner på följande orter: Sundsvall, Kiruna, Gävle, Norrköping, Eskilstuna och Jönköping. Bor du i närheten av dessa orter eller kan du tipsa styrelsen om någon kontaktperson? Har vi glömt din ort? Hör av dig till Bodil Kero bodil_kero@hotmail.com

Att vara några stycken på en ort gör det roligare och lättare att vara aktiv för Piña Palmera, ta kontakt med vår kontaktperson på din ort!